

خون

فصلنامه علمی پژوهشی
زمستان ۸۳ سال ۱ شماره ۲

توزیع فراوانی فقرآهن و عوامل مربوط با آن در اهداکنندگان پایگاه انتقال خون یزد، سال های ۸۱-۸۲

دکتر هایده جوادزاده شمیرانی^۱ ، مهدی عطار^۲

چکیده سابقه و هدف

قرآن از مهم‌ترین مشکلات اهداکنندگان خون است و کم‌خونی فقرآهن عامل اصلی محدودیت دفعات اهدای خون در اهداکنندگان مستمر می‌باشد. وضعیت فقرآهن در اهداکنندگان خون کشور ما مشخص نیست. بررسی فعلی با هدف تعیین توزیع فراوانی فقرآهن و عوامل مرتبط با آن در اهداکنندگان خون پایگاه انتقال خون یزد انجام شد.

مواد و روش‌ها

مطالعه از نوع توصیفی بود. از بین مراجعینی که برای اهدای خون پذیرش شده بودند، ۳۳۷ نفر به روش تصادفی انتخاب شده و آزمایش‌های هموگلوبین، آهن، درصد اشباع ترانسفرین و فریتین بر روی نمونه خون آنها انجام شد. نتایج با استفاده از آنالیز آماری کای دو (Chi-square)، تحلیل واریانس یک طرفه (Anova) و آزمون دقیق فیشر (Fisher's exact test) تجزیه و تحلیل شد.

نتایج

نتایج این بررسی نشان داد؛ فراوانی اهداکنندگانی که چهار کمبود ذخایر آهن بودند با افزایش دفعات اهدا افزایش داشت ($p=0.001$). به طوری که ۱۰ درصد زنان و ۴۸ درصد مردان اهداکننده مستمر بر اساس شاخص فریتین کاهش ذخایر آهن داشتند. ۷۸ درصد خانم‌های اهداکننده مستمر و ۲۸ درصد مردان اهداکننده مستمر دچار فقرآهن بودند و کم‌خونی فقرآهن در ۱۶ درصد مردان و ۵۵/۶ درصد زنان اهداکننده مستمر دیده شد. یک نوبت اهدای خون در خانم‌ها منجر به افزایش فراوانی فقرآهن شد ($p<0.05$) در حالی که شیوع فقرآهن تنها در مردان اهداکننده مستمر افزایش معنی دار نشان داد ($p<0.05$).

نتیجه گیری

در صورتی که ذخایر آهن این افراد جبران نشود با ادامه اهدای خون به دلیل ایجاد کم‌خونی فقرآهن از اهدای خون‌های بعدی معاف می‌شوند. بنابراین آموزش اهداکنندگان در مورد فقرآهن و استفاده از ترکیبات مکمل آهن برای اهداکنندگان مستمر و خانم‌های اهداکننده‌ای که درسینین باروری هستند و حداقل یک بار اهدای خون داشته‌اند توصیه می‌شود.

کلمات کلیدی: اهداکنندگان خون، اهداکنندگان مستمر، فقرآهن، کم‌خونی فقرآهن

۱- مؤلف مسئول: متخصص آسیب‌شناسی تشریحی و بالینی - مرکز تحقیقات سازمان انتقال خون ایران و پایگاه منطقه‌ای یزد
۲- کارشناس ارشد همانلوزی - مرکز تحقیقات سازمان انتقال خون ایران و پایگاه منطقه‌ای یزد

مقدمه

انطباق نیست. با توجه به این مطالب بررسی فعلی با هدف تعیین توزیع فراوانی فقرآهن در اهدا کنندگان خون و همچنین شناخت عوامل مرتبط با آن تنظیم شده است.

مواد و روش‌ها

مطالعه از نوع توصیفی و جامعه مورد مطالعه کلیه اهداکنندگان خون مراجعه کننده به پایگاه انتقال خون یزد در سال‌های ۸۱ تا ۸۲ بودند. اطلاعات مورد نیاز از طریق مصاحبه و تکمیل پرسشنامه و تهیه نمونه خون و انجام آزمایش‌های مورد نظر جمع‌آوری گردید. نمونه گیری به روش تصادفی از بین کلیه مراجعین به پایگاه انتقال خون یزد که برای اهدای خون پذیرش شده بودند، انجام شد.

حجم نمونه با درنظر گرفتن ۳۰ درصد شیوع فقرآهن بر اساس مطالعات قبلی و با اطمینان ۹۵ درصد و دقت حدود ۵ درصد، ۳۳۷ نفر برآورد شد.

پس از اخذ رضایت از افراد شرکت کننده، اطلاعات فردی شامل سن و جنس و وضعیت باروری خانم‌ها در پرسشنامه وارد شد و با مراجعه به سوابق کامپیوتري اهداکنندگان و دفعات اهدای خون آن‌ها در سه سال گذشته ثبت گردید. از کلیه افراد نمونه، ۵ میلی لیتر خون جهت انجام آزمایش‌های هموگلوبین، آهن، TIBC و فریتین گرفته شد.

آزمایش‌ها در آزمایشگاه تشخیص طی پایگاه انتقال خون یزد توسط دو کارشناس علوم آزمایشگاهی انجام شد.

سنجه هموگلوبین با استفاده از دستگاه کولتر اتوماتیک به روش سیانومت هموگلوبین با استفاده از ۲ میلی لیتر خون حاوی ماده ضد انعقاد EDTA انجام شد.

آزمایش آهن سرم و TIBC با استفاده از اتوآنالیزر COBAS و با کیت زیست شیمی انجام شد. غلظت سرمی فریتین به روش Elisa و با استفاده از دستگاه Dynex با کیت RADIM اندازه‌گیری شد.

درصد اشباع ترانسفرین از محاسبه نسبت غلظت سرمی آهن به TIBC به دست آمد. در این بررسی، کاهش متوسط ذخایر آهن، فقدان ذخایر آهن، فقرآهن و کم خونی فقرآهن به شکل زیر تعریف شده است:

کاهش متوسط ذخایر آهن: فریتین سرم کمتر از $1/\mu\text{g}$ (۱۰، ۱۱).

كمبود آهن از شایع‌ترین اختلالات تغذیه‌ای درجهان است (۱). اهدای خون می‌تواند منجر به تخلیه ذخایر آهن گردد. با اهدای هر واحد خون در مردان، mg ۲۳۶ μg معادل ۹ درصد کل آهن ذخیره شده از دست می‌رود. با ادامه از دست دادن آهن، بدن به سطح پایین‌تر تعادل برای ذخایر آهن می‌رسد و یا این که دچار فقرآهن و آنمی می‌شود (۲). ۸ درصد مردان با ۴ مرتبه اهدای خون و ۱۹ درصد افرادی که هر ۸ هفته یک بار خون اهدا می‌کنند دچار فقرآهن می‌شوند. ۲۸ درصد خانم‌هایی که در سنین باروری هستند حتی با ۲ مرتبه اهدای خون در سال مبتلا به فقرآهن می‌شوند. اگر این افراد بدون جایگزینی ذخایر آهن به اهدای خون ادامه دهند، در اثر ایجاد آنمی فقر آهن از اهدای خون منع خواهد شد و در نتیجه تعداد قابل توجهی از اهداکنندگان منظم که در حال حاضر بهترین منبع تهیه خون سالم هستند، حذف می‌شوند (۳). در واقع آنمی فقر آهن فاکتور اصلی محدودیت دفعات اهدای خون در اهداکنندگان مستمر است (۲). به علاوه آنمی در افراد، قدرت کاری را کاهش داده، قابلیت ابتلا به عفونت را افزایش داده و در دوران باروری عوارض متعددی به دنبال دارد و ارزیابی و درمان این افراد نیز هزینه زیادی به خود اختصاص می‌دهد (۴). در نهایت پیامدهای نامطلوب اجتماعی، اقتصادی و روانی به دنبال خواهد داشت.

در حال حاضر برای پیشگیری از ایجاد فقر آهن در اهداکنندگان، برنامه تثبیت شده و مشخصی در دسترس نیست. برای تهیه چنین برنامه‌ای جهت کاهش مشکل فقرآهن، ابتدا باید آمار دقیقی از وضعیت فقرآهن در اهداکنندگان به دست آورد. در حالی که بیشتر محققین معتقدند با افزایش دفعات اهدای خون، فراوانی آنمی فقرآهن بیشتر می‌شود (۲-۸). بیرگگاردن و همکاران گزارش نمودند در خانم‌های اهداکننده، افزایش دفعات اهدای خون الزاماً باعث آنمی فقرآهن نمی‌شود (۹). در کشور ما آمار دقیقی از وضعیت فقرآهن در اهداکنندگان خون در دسترس نمی‌باشد و مطالعات حاضر درسایر کشورها با معیارهای موجود در کشور ما به طور دقیق قابل

میانگین غلظت فریتین در مردان اهداکننده مستمر $26 \mu\text{g}/\text{l}$ و در زنان اهداکننده مستمر $13/4 \mu\text{g}/\text{l}$ بود. فریتین سرم در هر دو جنس با افزایش دفعات اهدای خون کاهش داشت. این کاهش در مردان بیش از زنان بود.

جدول ۱- توزیع اهداکنندگان بر حسب دفعات اهدای خون ، پایگاه منطقه‌ای انتقال خون بزد، ۱۳۸۲

درصد	فرابانی	دفعات اهدای خون
۲۱/۱	۷۱	۰
۳۵/۹	۱۲۱	۱
۱۹/۳	۶۵	۲
۱۳/۶	۴۶	۳-۴
۱۰/۱	۳۴	۵-۱۰
۱۰۰	۳۳۷	جمع

نمودار ۱، وضعیت ذخایر آهن مردان و زنان مورد مطالعه را نشان می‌دهد. ۲۳/۶ درصد اهداکنندگان مرد و ۵۸/۷ درصد اهداکنندگان زن کاهش ذخایر آهن داشتند. ۷/۵ درصد اهداکنندگان مرد و ۳۳/۳ درصد اهداکنندگان زن، دچار فقرآهن بودند. شیوع کمبود ذخایر آهن، فقرآهن و کم خونی فقرآهن در خانمها بیشتر از مردان بود ($p=0/0001$).

فرابانی اهداکنندگانی که دچار کاهش ذخایر آهن بودند با افزایش دفعات اهدای خون، افزایش نشان داد ($p=0/0001$). کاهش ذخایر آهن در ۱۴/۹ درصد مردان بدون سابقه اهدای خون وجود داشت که با افزایش تعداد اهدا بیشتر شد به طوری که ۴۸ درصد مردان با ۵ تا ۱۰ بار اهدای خون (اهداکنندگان مستمر) دچار کاهش ذخایر آهن بودند (جدول ۲).

۵۰ درصد خانم‌های بدون سابقه اهدای خون، دچار کمبود ذخایر آهن بودند و با افزایش دفعات اهدای خون، فرابانی کاهش ذخایر بیشتر شد به گونه‌ای که در ۱۰۰ درصد خانم‌های اهداکننده مستمر، کاهش ذخایر آهن دیده شد.

فقدان ذخایر آهن: فریتین سرم کمتر از $12 \mu\text{g}/\text{l}$. فقرآهن: فریتین سرم کمتر از $12 \mu\text{g}/\text{l}$ و درصد اشباع کمتر از ۱۵ درصد.

کم خونی: هموگلوبین کمتر از 14 g/dl در مردان و هموگلوبین کمتر از 12 g/dl در زنان.

کم خونی فقرآهن: فریتین سرم کمتر از $12 \mu\text{g}/\text{l}$ ، درصد اشباع کمتر از ۱۵ درصد و هموگلوبین کمتر از 14 g/dl در مردان و هموگلوبین کمتر از 12 g/dl در زنان (۱۲).

نتایج به دست آمده در محیط SPSS ۱۱/۵ وارد شد و با استفاده از آنالیز آماری کای دو، تحلیل واریانس یک طرفه و آزمون دقیق فیشر تجزیه و تحلیل گردید.

یافته‌ها

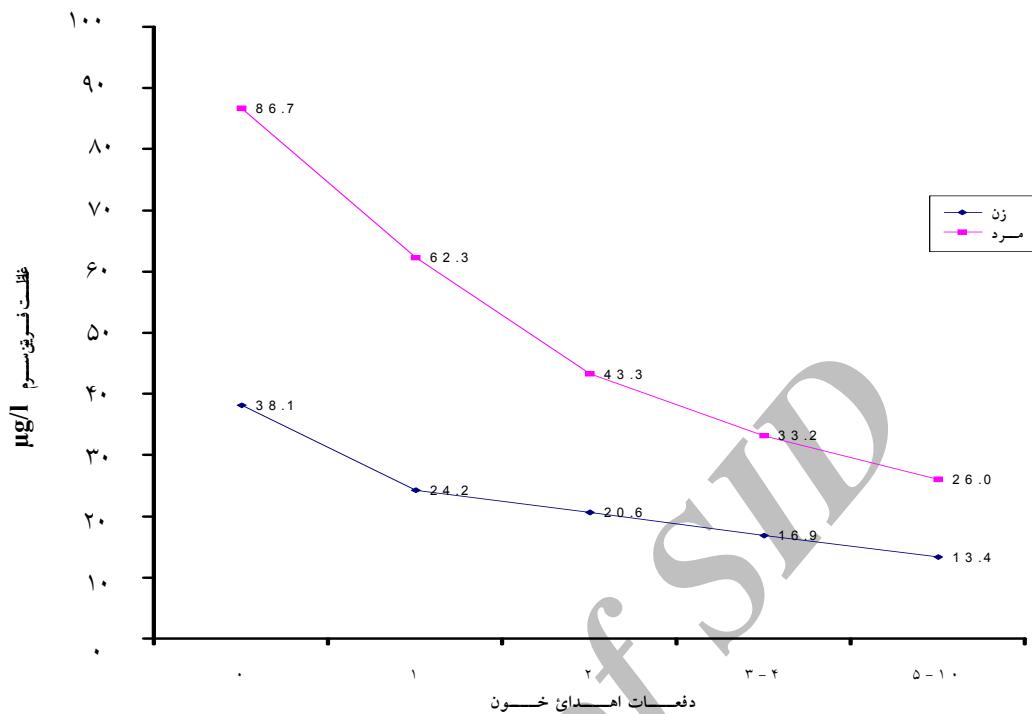
در این مطالعه ۳۳۷ نفر از اهداکنندگان خون شرکت داشتند که شامل ۱۹۹ نفر (۵۹/۱ درصد) مرد و ۱۳۸ نفر (۴۰/۹ درصد) زن بودند. ۷۴ درصد خانم‌ها در سنین باروری و ۲۶ درصد در سنین یائسگی قرار داشتند.

محدوده سنی افراد مورد مطالعه ۱۷ تا ۶۹ سال و میانگین سنی آنها $24/2 \pm 10/7$ سال بود. ۷۱ نفر (۲۱ درصد) برای اولین بار جهت اهدای خون مراجعه کردند و سابقه اهدای خون قبلی نداشتند و ۲۶۶ نفر (۷۹ درصد) درسه سال اخیر (۱۳۸۰-۸۲) حداقل یکبار اهدای خون داشتند.

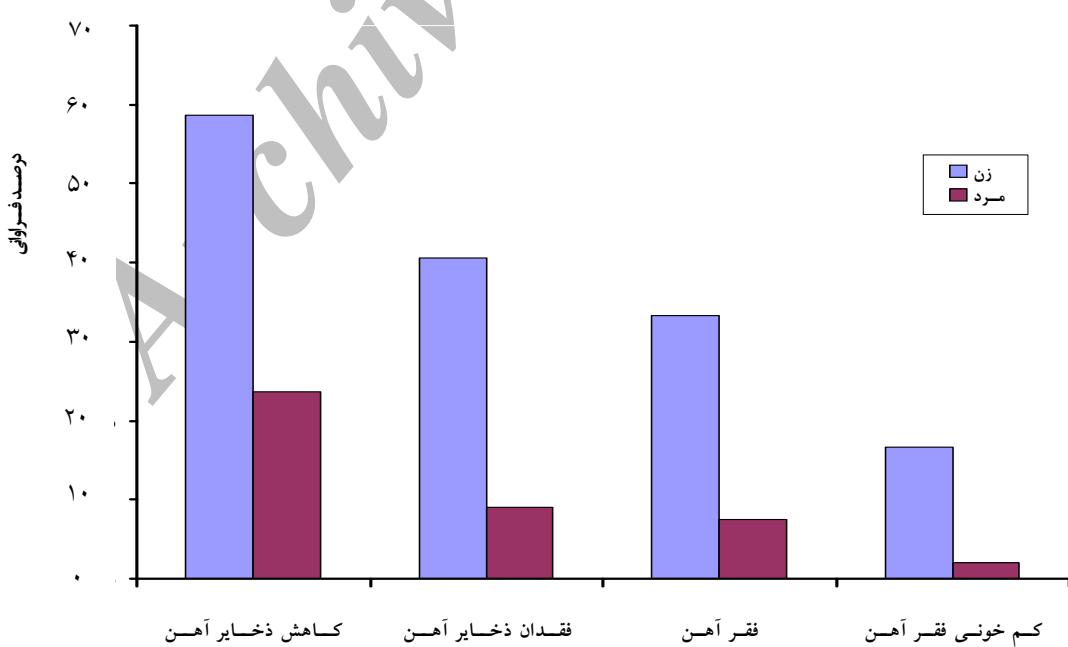
افراد نمونه بر حسب دفعات اهدای خون در سه سال گذشته به ۵ گروه تقسیم شدند (جدول ۱). اهداکنندگان گروه پنجم سالیانه به طور متوسط ۲ تا ۳ مرتبه خون اهدا نموده و در گروه اهداکنندگان مستمر قرار داشتند.

از یافته‌های این مطالعه، وجود رابطه معکوس سطوح هموگلوبین، آهن سرم و فریتین با دفعات اهدای خون بود، به طوری که با افزایش دفعات اهدای خون این شاخص‌ها کاهش نشان دادند. در بین این شاخص‌ها، فریتین قوی‌ترین رابطه را با دفعات اهدای خون داشت ($p=0/0001$).

شکل ۱، رابطه غلظت سرمی فریتین و دفعات اهدای خون را نشان می‌دهد. میانگین غلظت فریتین در مردان بدون سابقه اهدای خون $86/7 \mu\text{g}/\text{l}$ بود در حالی که میانگین فریتین زنان بدون سابقه اهدای خون، کمتر از $38/1 \mu\text{g}/\text{l}$ بود ($p<0/05$).

شکل ۱: رابطه غلظت فریتین با دفعات اهدای خون اهداکنندگان پایگاه منطقه‌ای انتقال خون یزد، ۱۳۸۲

نمودار ۱: توزیع افراد مورد مطالعه بر حسب وضعیت ذخایر آهن و به تفکیک جنس

خون

فصلنامه احیا و تحقیقی

زمستان ۸۳، سال ۱، شماره ۲

جدول ۲: توزیع جمعیت موردمطالعه بر حسب ذخایر آهن و به تفکیک دفعات اهدای خون

جمع				کاهش				طبیعی				ذخایر آهن
مرد	درصد	مرد	درصد	مرد	درصد	مرد	درصد	مرد	درصد	مرد	درصد	
زن		زن		زن		زن		زن		زن		
۱۰۰	۴۷	۱۰۰	۲۴	۱۴/۹	۷	۵۰	۱۲	۸۵/۱	۴۰	۵۰	۱۲	۰
۱۰۰	۶۰	۱۰۰	۶۱	۸/۳	۵	۵۷/۴	۳۵	۹۱/۷	۵۵	۴۲/۶	۲۶	۱
۱۰۰	۳۸	۱۰۰	۲۷	۲۳/۷	۹	۴۴/۴	۱۲	۷۶/۳	۲۹	۵۵/۶	۱۵	۲
۱۰۰	۲۹	۱۰۰	۱۷	۴۸/۳	۱۴	۷۶/۵	۱۳	۵۱/۷	۱۵	۲۳/۵	۴	۳-۴
۱۰۰	۲۵	۱۰۰	۹	۴۸	۱۲	۱۰۰	۹	۵۲	۱۳	۰		۵-۱۰
۱۰۰	۱۹۹	۱۰۰	۱۳۸	۲۳/۶	۴۷	۵۸/۷	۸۱	۷۶/۴	۱۵۲	۴۱/۳	۵۷	جمع

جدول ۳: توزیع اهداکنندگان بر حسب فقرآهن و به تفکیک دفعات اهدای خون

جمع				دارد				ندارد				فقرآهن
مرد	درصد	مرد	درصد	مرد	درصد	مرد	درصد	مرد	درصد	مرد	درصد	
زن		زن		زن		زن		زن		زن		
۱۰۰	۴۷	۱۰۰	۲۴	۴/۳	۲	۱۲/۵	۳	۹۵/۷	۴۵	۸۷/۵	۲۱	۰
۱۰۰	۶۰	۱۰۰	۶۱	۳/۳	۲	۲۹/۵	۱۸	۹۶/۷	۵۸	۷۰/۴۹	۴۳	۱
۱۰۰	۳۸	۱۰۰	۲۷	۵/۳	۲	۳۳/۳	۹	۹۴/۷	۳۶	۶۶/۷	۱۸	۲
۱۰۰	۲۹	۱۰۰	۱۷	۶/۹	۲	۵۲/۹	۹	۹۳/۱	۲۷	۴۷/۱	۸	۳-۴
۱۰۰	۲۵	۱۰۰	۹	۲۸	۷	۷۷/۸	۷	۷۲	۱۸	۲۲/۲	۲	۵-۱۰
۱۰۰	۱۹۹	۱۰۰	۱۳۸	۷/۵	۱۵	۳۳/۳	۴۶	۹۲/۵	۱۸۴	۶۶/۷	۹۲	جمع

درصد رسید ولی از اهدای خون پنجم به بعد، فقرآهن در مردان به طور مشخص و معنی داری افزایش نشان داد ($p=0.05$). درصد اهداکنندگان مرد مستمر دچار فقرآهن بودند (جدول ۳).

جدول ۴، شیوع فقرآهن و کم خونی فقرآهن در اهداکنندگان بدون سابقه اهدای خون و اهدا کنندگان مستمر را نشان می دهد. کم خونی فقرآهن در هیچ کدام از افرادی که برای اولین بار جهت اهدای خون مراجعه می کردند، دیده نشد. ۱۶ درصد مردان و ۵۵/۶ درصد زنان اهداکننده مستمر، دچار کم خونی فقرآهن بودند.

فراآوانی فقر آهن در خانمها با افزایش دفعات اهدای خون افزایش نشان داد ($p=0.003$). شیوع فقرآهن در خانم‌هایی که تنها یک بار اهدای خون داشتند به طرز معنی داری بیشتر از خانم‌هایی بود که تا به حال خون اهدا نکرده بودند. ۷۷/۸ درصد خانم‌ها با ۵ تا ۱۰ بار اهدای خون، فقرآهن داشتند (جدول ۳).

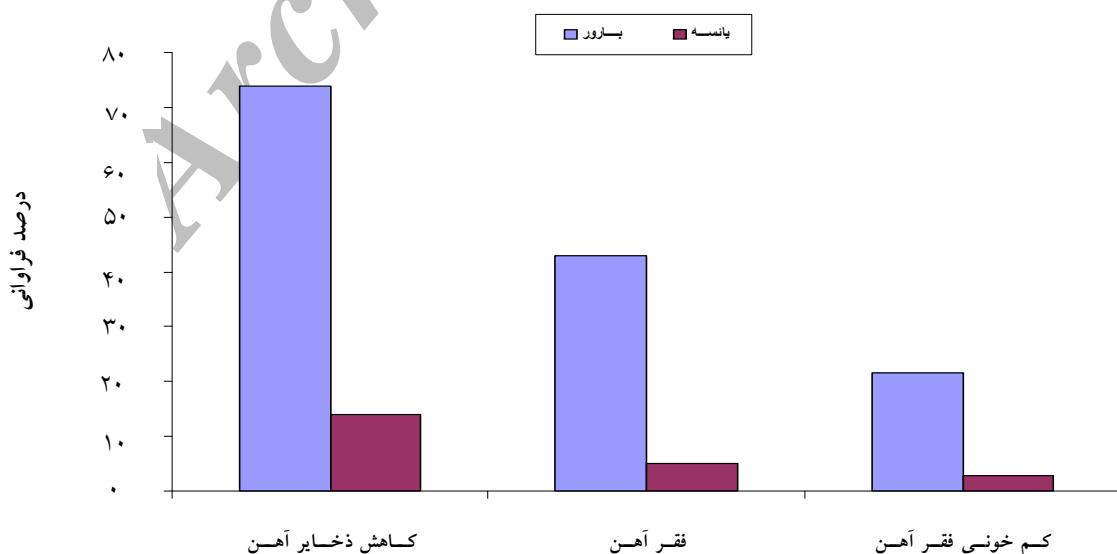
در مردان شیوع فقر آهن با افزایش دفعات اهدای خون افزایش داشت. این افزایش تا اهدای خون چهارم معنی دار نبود. ۴/۳ درصد مردان بدون سابقه اهدای خون، فقرآهن داشتند و در گروهی که سه تا چهار اهدا داشتند به ۶/۹

کم خونی در افراد مورد مطالعه بر اساس معیار هموگلوبین ۱۸/۱ درصد بود و کم خونی فقر آهن در ۸ درصد افراد وجود داشت. به عبارت دیگر کم خونی فقر آهن ۴۵ درصد علل کم خونی اهداکنندگان مورد بررسی را تشکیل می‌داد. جدول ۵ توزیع فراوانی کم خونی فقر آهن بر حسب تعداد دفعات اهدای خون را نشان می‌دهد. بالفایش دفعات اهدای خون، فراوانی کم خونی فقر آهن افزایش یافته ($p=0.0001$). این افزایش از اهدای پنجم به بعد واضح‌تر می‌شود.

نمودار ۲ نشان می‌دهد که فراوانی فقر آهن و کم خونی فقر آهن در خانم‌های یائسه کمتر از خانم‌های بوده است که در سنین باروری قرار داشتند ($p<0.05$). ۱۴ درصد خانم‌های یائسه کاهش ذخایر آهن، ۵ درصد فقر آهن و ۹/۲ درصد کم خونی فقر آهن داشتند در حالی که ۷۴ درصد خانم‌های بارور دچار کمبود ذخایر آهن بوده، ۴۳ درصد فقر آهن و ۲۱/۶ درصد کم خونی فقر آهن داشتند. کمترین میزان هموگلوبین افراد نمونه dl/g ۸ بود. فراوانی

جدول ۴: فراوانی اهداکنندگان بدون سابقه اهدای خون و اهداکنندگان مستمر با فقر آهن یا کم خونی فقر آهن

اهداکنندگان	تعداد	فقر آهن	کم خونی فقر آهن
بدون سابقه اهدای (گروه صفر)	۷۱	(٪۷/۵)	.
مرد	۴۷	(٪۴/۳)۲	.
زن	۲۴	(٪۱۲/۵)۳	.
مستمر (گروه ۵-۱۰)	۳۴	(٪۴۱/۲)۱۴	(٪۲۶/۵)۹
مرد	۲۵	(٪۲۸)۷	(٪۱۶)۴
زن	۹	(٪۷۷/۸)۷	(٪۵۵/۶)۵

نمودار ۲: توزیع خانم‌های مورد مطالعه بر حسب وضعیت ذخایر آهن و به تفکیک وضعیت باروری

جدول ۵: توزیع اهداکنندگان بر حسب کم خونی فقرآهن و به تفکیک دفعات اهدای خون

جمع	دارد	ندارد	دفعات اهدای خونی فقرآهن
%۱۰۰	۷۱	۰	%۱۰۰
%۱۰۰	۱۲۱	%۵/۸	%۹۴/۲
%۱۰۰	۶۵	%۷/۷	%۹۲/۳
%۱۰۰	۴۶	%۱۳	%۸۷
%۱۰۰	۳۴	%۲۶/۵	%۷۳/۵
%۱۰۰	۳۳۷	%۸	%۹۲
			جمع
			۰
			۱
			۲
			۳-۴
			۵-۱۰

بحث

۲ سال خون اهدا کرده بودند، عنوان کردند. در مطالعه آنها افرادی که ۶ تا ۷ بار اهدای خون داشتند قادر ذخایر آهن بودند (۲۰).

مطالعه فعلی نشان داد؛ ۷/۵ درصد اهداکنندگان مرد و ۳۳/۳ درصد اهداکنندگان زن دچار فقرآهن بودند (نمودار ۱) که به یافته مطالعه کانکادو و همکاران در برزیل نزدیک است. آنها نشان دادند که فقرآهن در ۵/۵ درصد مردان و ۳۱/۷ درصد زنان اهداکننده وجود دارد (۱۹).

از دستارفتن آهن با اهدای هر واحد خون کامل به میزان ۲۳۶ میلی گرم در مردان و ۲۱۳ میلی گرم در زنان می باشد (۲) با افزایش دفعات اهدای خون نیاز به آهن بیشتر می شود (۷). اگرچه جذب مؤثر آهن رژیم غذایی در این افراد بیشتر از سایرین است اما اهدای خون بیشتر از ۴ تا ۵ واحد در سال در نهایت منجر به فقرآهن می شود (۶، ۲۶). البته با دخالت فاکتورهایی مثل رژیم غذایی، وزن بدن و برخی واریانهای زن HFE که با افزایش بار آهن همراه هستند، برخی اهداکنندگان قادرند بدون ایجاد فقرآهن، دفعات بیشتری خون اهدا نمایند (۱۶).

در بررسی ما، نیمی از زنانی که سابقه اهدای خون نداشتند، دچار کمبود ذخایر آهن بودند (جدول ۳). میانگین غلظت فریتین سرمی آنها $38/1 \mu\text{g/l}$ بود که در مقایسه با

نتایج بررسی ما نشان داده که با افزایش دفعات اهدای خون، غلظت فریتین سرم کاهش پیدا کرده است شکل (۱).

مطالعات دیگر این یافته را تأیید می کنند (۱۵، ۱۴، ۱۳، ۲، ۱).

غلظت سرمی فریتین در مقایسه با سایر شاخصهای اندازه گیری شده در این مطالعه از جمله هموگلوبین، قوی ترین رابطه را با دفعات اهدای خون داشت ($p=0.0001$)، به طوری که با افزایش دفعات اهدای خون غلظت فریتین به میزان معنی داری کاهش یافت که با نتایج مطالعات دیگر مطابقت دارد (۱۷، ۱۶، ۶).

از آنجا که شاخص هموگلوبین به تنها یی قادر به تعیین وضعیت ذخایر آهن در مراحل اولیه فقرآهن نیست و با توجه به یافته اخیر می توان از فریتین سرم برای بررسی وضعیت ذخایر آهن اهداکنندگان استفاده کرد.

روش های مختلف شامل اندازه گیری اندرس های گلوبول های قرمز مثل MCH، MCV، اندازه گیری پرتوپورفیرین روی، اندازه گیری فریتین سرم، اندرس Tfr-F و غلظت سرمی گیرنده ترانسفرین برای مانیتور ذخایر آهن اهداکنندگان پیشنهاد شده است (۲۵-۶، ۹، ۱۲، ۱۳، ۱۶).

بادر و همکاران مهم ترین نتیجه مطالعه خود را کاهش متوسط فریتین سرم در اهداکنندگانی که بیش از سه بار در

یاتمام این مقدار می‌شود. اهدای خون مجدد باعث فقرآهن و کم خونی خواهد شد. هر بررسی که در مورد وضعیت آهن خانم‌های اهداکننده متأهل انجام شده، این مطلب را تأیید کرده است که فقرآهن یک مشکل عمومی و مهم‌ترین علت معافیت از اهدای خون مجدد است. دریک بررسی، ۲۷درصد خانم‌های اهداکننده کم خون و ۴۱ درصد دچار فقرآهن بوده‌اند. برداشت ۲۵۰ میلی‌گرم آهن در اهدای بعدی از خانمی که هیچ ذخیره آهنی ندارد و یا دچار کم خونی فقرآهن است، باعث افزایش احتمال معافیت از اهدای خون می‌شود (۲۸). سیمون و همکاران گزارش کردند ۲۸ درصد خانم‌های بارور با ۲ بار اهدای خون در سال دچار فقرآهن شدند (۷). برنهام روش درمانی برای استفاده از کربونیل آهن در خانم‌های اهداکننده سینی باروری ارایه داد (۲۹).

فقرآهن در ۵ درصد خانم‌های یائسه وجود داشت که به طور معنی‌داری از فراوانی فقرآهن در سینی باروری کمتر بود ($p < 0.05$) (نمودار ۲). شیوع فقرآهن در خانم‌های یائسه نزدیک به فراوانی فقرآهن در مردان (۷/۵ درصد) بود. در سینی یائسگی مشکل ازدست دادن آهن از طریق خونریزی ماهیانه و زایمان‌های متعدد وجود ندارد. با این وجود مطالعات نشان می‌دهد که به دلیل کمی ذخایر آهن، ۱۷ تا ۲۸ درصد خانم‌های یائسه با ۴ تا ۶ بار اهدای خون در هر سال در نهایت دچار فقرآهن می‌شوند (۳).

در مردان مورد بررسی، شیوع فقرآهن تا اهدای خون پنجم افزایش قابل توجهی نداشت ولی از اهدای پنجم به بعد و در اهداکنندگان مستمر، به میزان معنی‌داری افزایش داشت ($p < 0.05$ ، به گونه‌ای که ۲۸ درصد اهداکنندگان مستمر مرد دچار فقرآهن و ۱۶ درصد دچار کم خونی فقرآهن بودند (جدول ۳ و ۴). با توجه به این یافته، اندازه‌گیری فریتین سرم مردان مستمر جهت تعیین وضعیت ذخایر آهن و جایگزینی ذخایر آهن آن‌ها ضروری است.

در مطالعه بادر، شیوع فقرآهن در مردانی که در ۲ سال ۵ تا ۷ بار خون اهدا کرده بودند ۱۵ تا ۵۰ درصد گزارش شد (۲۰). آوارز نشان داد فقرآهن در ۲۴ درصد مردان اهداکننده منظم وجود دارد (۲۳). نتایج این مطالعه به یافته ما در مردان اهدا کننده مستمر نزدیک است.

فریتین مردان هم گروه ($86/7 \mu\text{g/l}$) به میزان واضحی کمتر بود (شکل ۱). این یافته کمی ذخایر آهن خانم‌ها نسبت به ذخایر آهن مردان را تأیید می‌کند. یافته‌های ما نشان داد، حتی یک نوبت اهدای خون در خانم‌ها منجر به افزایش فراوانی فقرآهن می‌شود و به همین ترتیب با افزایش دفعات اهدای خون، فقرآهن افزایش پیدا می‌نماید (جدول ۳).

شیوع فقرآهن در خانم‌هایی که تنها یک بار خون اهدا کرده بودند (۲۹/۵ درصد) به فراوانی فقرآهن در مردان اهداکننده مستمر (۲۸ درصد) نزدیک بود. نتایج مطالعه ناداراجان با یافته‌ما مطابقت می‌کند (۱۷). در بررسی بولتون ذخایر آهن اهداکنندگان خانم بار اول، مشابه مردانی بود که سالی دوبار خون اهدا می‌کردند (۱۶).

با توجه به کمبود ذخایر آهن خانم‌ها، حتی قبل از اولین اهدای خون و شیوع زیاد فقرآهن (۱۲/۵ درصد) در این گروه، بررسی فریتین سرمی آنها و دادن ترکیبات آهن به خانم‌هایی که حتی یک بار اهدای خون داشته‌اند، توصیه می‌شود. ۷۷/۸ درصد زنانی که ۵ تا ۱۰ بار در سه سال اخیر خون اهدا کرده بودند (خانم‌های اهداکننده مستمر) دچار فقرآهن و ۵۵/۶ درصد دچار کم خونی فقرآهن بودند (جدول ۶).

در مطالعه آوارز، فقرآهن در ۳۰ درصد خانم‌های اهداکننده منظم و شیوع کم خونی فقرآهن ۲۶ درصد گزارش شد (۲۳). کانکادو و همکاران نشان دادند ۴۱/۵ درصد خانم‌هایی که چندین بار خون اهدا کرده بودند، فقرآهن داشتند (۱۹).

شیوع فقرآهن در خانم‌های اهداکننده مورد بررسی ما، بیش از مطالعات دیگر است که می‌تواند ناشی از شیوع زیاد فقرآهن در زنان ایرانی باشد، در کشور ما شیوع فقرآهن در زنان سینی باروری ۳۴/۵ درصد و کم خونی فقرآهن در ۱۶/۶ درصد زنان گزارش شده است. بارداری‌های مکرر با فاصله کم، پذیرش کم قرص آهن در بارداری و نوع رژیم غذایی در این امر مؤثر است (۲۷).

۷۴ درصد خانم‌های بارور مورد بررسی، کمبود ذخایر آهن و ۴۳ درصد فقرآهن داشتند. متوسط آهن ذخیره شده در بدن خانم‌های سینی باروری فقط ۳۰۰ میلی‌گرم است، اهدای یک واحد خون منجر به ازدست رفتن قسمت عمده

خونشان را افزایش داده و در نهایت باعث افزایش ذخایر خون ملی می‌شوند.

پیشنهادات

- ۱- آموزش همگانی و به خصوص اهداکنندگان در مورد فقر آهن.
 - ۲- تغییر عادات غذایی در جهت بهبود جذب آهن موجود در رژیم غذایی.
 - ۳- آموزش همگانی جهت استفاده از مکمل‌های آهن در مقاطع سنی خاص (کودکی - بارداری).
 - ۴- استفاده از برنامه‌های غنی‌سازی مواد غذایی با آهن جهت بهبود بخشیدن ذخایر آهن افراد جامعه.
 - ۵- اندازه‌گیری غلظت سرمی فریتین اهداکنندگان جهت تعیین وضعیت ذخایر آهن آنها.
 - ۶- استفاده از تجارب محققینی که در زمینه جایگزینی ترکیبات آهن در اهداکنندگان مطالعات وسیعی انجام داده‌اند.
 - ۷- اجرای طرح‌های تحقیقاتی در مورد بهترین روش‌های جایگزینی آهن که کمترین عارضه را داشته باشند.
 - ۸- استفاده از ترکیبات مکمل آهن برای جبران ذخایر آهن تمام خانم‌های اهداکننده‌ای که در سنین باروری هستند و حداقل یک بار اهدای خون موفق داشته‌اند.
 - ۹- استفاده از ترکیبات مکمل آهن برای جبران ذخایر آهن مردان اهدا کننده مستمر و خانم‌های مستمری که در سنین یائسگی قرار دارند.
- به منظور همکاری بیشتر اهداکنندگان در مصرف ترکیبات آهن، پیشنهاد می‌شود از ترکیباتی که کمترین عوارض جانبی را دارند استفاده گردد.

تشکر و قدردانی

از همکاری پژوهشکاران و کارکنان پایگاه انتقال خون یزد و جناب آقای محمد حسین احمدیه، کارشناس ارشد آمار و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد و از مساعدت مرکز تحقیقات سازمان انتقال خون ایران در اجرای این طرح پژوهشی تشکر و قدردانی می‌گردد.

آلوارز پیشنهاد کرد با توجه به درصد بالای مردانی که فقر آهن دارند، جایگزینی آهن باید برای تمام افرادی که فریتین کمتر از $15\mu\text{g}/\text{l}$ دارند انجام شود، در حالی که سیمون، جایگزینی آهن را تنها برای زنان لازم دانست (۷، ۲۳). جیم و همکاران درمان با آهن را برای تمام اهداکنندگان توصیه نمودند (۲۶).

مطالعه فعلی نشان داد، کم خونی فقر آهن، ۴۵ درصد علل کم خونی اهداکنندگان ما را تشکیل می‌دهد. در مطالعه بولتون تنها علت کم خونی اهداکنندگان، فقر آهن بوده است (۱۶). بررسی کراس‌سی نشان داد کم خونی فقر آهن در بیش از ۷۰ درصد اهداکنندگان مبتلا به کم خونی وجود دارد (۳۰).

عواملی که در مطالعه ما به جز فقر آهن می‌توانند منجر به کم خونی شده باشند، هموگلوبینوپاتی‌ها به خصوص بتاتالاسمی مینور با توجه به شیوع آن در ایران و یا کم خونی بیماری‌های مزمن می‌باشند.

فقر آهن در اهداکنندگان به خصوص در اهداکنندگان خانم و اهداکنندگان مستمر از شیوع بالایی برخوردار است. ۲/۳ خانم‌های اهداکننده مستمر و ۱/۳ مردان اهداکننده مستمر مورد مطالعه ما دچار فقر آهن بودند. در صورتی که ذخایر آهن این افراد جبران نشود، با ادامه اهدای خون به دلیل ایجاد کم خونی فقر آهن از اهدای خون‌های بعدی معاف می‌شوند، کما این که نیمی از خانم‌های اهداکننده مستمر در این مطالعه دچار کم خونی فقر آهن بودند و از گروه محدود اهداکنندگان مستمر حذف شدند.

نظریه نیاز روزافروزن به خون و فرآورده‌های خونی سالم و با توجه به محدودیت در ذخایر خونی، منطقی است سازمان‌های انتقال خون علاوه بر تلاش در جهت بسیج اهداکنندگان جدید در حفظ سلامت اهداکنندگان مستمر اقدام نموده و به شیوه‌های مختلف در صدد جایگزینی ذخایر آهن آنها برآیند.

جایگزین نمودن آهن نه تنها وضعیت ذخایر آهن آنها را بهبود می‌بخشد بلکه تعهد اهداکنندگان را نسبت به اهدای خون افزایش می‌دهد، به گونه‌ای که آنها دفعات اهدای

مراجع

- 1- Ray yip, Iron deficiency: contemporary scientific issues and international programmatic approaches. American Institute of Nutrition, 1994.
- 2- Finch CA, Cook JD, Labble RF, Cuala M: Effect of blood donation on iron stores as evaluated by serum ferritin. *Blood*, 1977, 50: 441-447.
- 3- Toby L, Simon: Iron everywhere but not enough to donate. *Transfusion*, 2002, 42, 664-665.
- 4- Demaeier E, Dallman M, Gurney P: Preventing and controlling iron deficiency anemia through primary health care .A guide for administrators and programme, WHO, General, 1989.
- 5- Harthoorn, Lasthuizen:Zinc protoporphyrin as screening test in female blood donors,Clinical Chemistry, 1998,44:800-804.
- 6- Garry PJ, Koehler KM, Simon T: Iron stores and iron absorption: effects of repeated blood donation. *Am J Clin Nutr*, 1995: 661-20.
- 7- Simon T,Garry PJ, Hooper EM: Iron stores in blood donors .*JAMA*, 1998, 5:2038-43.
- 8- Bianco C, Brittenham G, Gilcher RO: Maintaining iron balance in women blood donors of child-bearing age: summary of a workshop. *Transfusion*, 2002, 42:799-806.
- 9- Birgegård G, Hogman C, Killander A, Widel: Serum ferritin levels in male blood donors. Relation to number of phlebotomies and iron supplementation. *Vox Sang* 1978,34:65-70.
- 10- Rangan Am: Factors affecting iron status in 15-30 year old female students. *Asia pacific J Clin Nutr* 1997, 6(4) : 291 -295.
- 11- Monsen ER, Critchlow CW, finch CA, Donohue DM: Iron balance in superdonors. *Transfusion*, 1983, 23 (3) : 221 -5.
- 12- Elghetany M, Davy F: Clinical diagnosis and management by laboratory methods. Saunders,20th ed, 200: 544-545.
- 13- Milman N: Serum ferritin in Danes : studies of iron status from infancy, old age, during blood donation and pregnancy. *Int J Hematol*, 1996, Feb (63): 103-135.
- 14- Milman N,Kirchhoff M: Influence of blood donation on iron stores assessed by serum ferritin and haemoglobin in a population survey of 1433 Danishmales. 1991, Aug, 47(2):134-9.
- 15- Milman. N., Sondergaard, M: Iron stores in male blood donors evaluated by serum ferritin. *Transfusion*, 1984 , 24 : 464 -468.
- 16- Pedersen N: Iron stores in blood donors evaluated by serum ferritin , *Transfusion* , 1984 , 24 : 464 -468.
- 17- Boulton, collis , Inskip: A Study of the iron and HFE status of blood donors. including a group who failed the initial screen for anemia. *British Journal of Haematology*, 2000, 108 (2) : 434
- 18- Nadrajan vs, Eow GI: Anemia and iron status among blood donors in a blood transfusion unit in Malaysia, *Malays J pathol*, 2002 Dec, 24(2) : 99-102 (Medline).
- 19- Gordeuk VR, Brittenham GM,Hughes MA,Keating LJ: Carbonyl iron for short term supplementation in female blood donors. *Transfusion*,1987, 27:80-5.
- 20- Cancado R,Chiattone C, Fausto F: Iron deficiency in blood donors. *Sao Paulo Med.J*, 2001, 119:4
- 21- Badar A, Ahmed A, Ayub M: Effect of frequent blood donation on iron stores of non anemic male blood donors. *Transfusion*, 2002 Apr. Jun,14(2):24-5.
- 22- Brittenham GM, Gordeuk VR, Bravo JR,Carbonyl: Iron supplementation for female blood donors.*Blood*, 1996: 88:89.
- 23- Alexander H.D, Sherlock J.P, Bharuchac: Red Cell, indices as Predictors of non depletion in blood donors. *Clinical Laboratory Haematology* , October 2000, Volume 22, (5): 253.
- 24- Alvarez – Ossorin L , Kirchner H. , Kloster H. , Schlenke P: Low ferritin levels indicate the need for iron supplementation strategy to minimize iron – Depletion in regular blood donors. *Transfusion Medicine*, 2000 ,10: 102-112.
- 25- Harthoorn E, lindemanns J: Zinc protophorphyrin as screening test in female blood donors. *Clinical Chemistry*, 1998 , 44 : 800 – 804.
- 26- Punnonen K, Rajamaki A: Evaluation of iron status of Finish blood donors using serum transferrin receptor. *Transfusion Medicin*, 1999, 9: 131-134 (Medline).
- 27- Jaime, J.C, Cazarez, R, Mares M. A: Iron stores in remunerated blood donors as evaluated by plasma ferritin levels. *Transfusion*, 1988, 28: 62-65.
- ۲۸- شیخ الاسلام ریابه، عبداللهی زهراء، جمشید بیکی عصمت، صالحیان پیروز و ملک افضلی حسین . بررسی شیوع کمبود آهن، کم خونی و کم خونی فقر آهن در زنان سنتین باروری در مناطق شهری و روستایی کشور ، طب و ترکیه ، زمستان ۱۳۸۱ ، ۴۷ ، ۲۳-۳۵
- 29- Bianco C, Brittenham G, Gilcher R, Gordeuk V: Matintaining iron balance in women blood donors of childbearing age, *Transfusion*, 2002, 42:798-805.
- 30- Brittenham G, klein H, Kushner J: Preserving the blood supply. *American Society of Hematology*, 2001, (1) 422. htm.
- 31- Crosby WH: Prescribing iron? Think safety. *Arch Intern Med*, 1978, 138: 766 (Medline).

The frequency of iron deficiency and the relevant factors in blood donors of Yazd Blood Center

Javadzadeh Shahshahani H.^{1,2}, Attar M.^{1,2}

¹Iranian Blood Transfusion Organization-Research Center

²Yazd Regional Blood Transfusion Center

Abstract

Background and Objectives

Iron deficiency is a common problem in blood donors and iron deficiency anemia is an important factor limiting the number of donation attempts in regular donors. Limited data is available on the iron status of Iranian donors. Therefore, this study was conducted to evaluate the frequency of iron deficiency and the relevant factors in donors at Yazd Blood Transfusion Center.

Materials and Methods

337 persons accepted for blood donation in 2003 were selected randomly. Hemoglobin, serum iron, transferrin saturation and ferritin levels were measured. Then, Chi-square, ANOVA, and Fisher exact test were used for data analysis.

Results

Results showed that the frequency of reduction in iron stores increased as the number of donations raised ($p=0.0001$). Reduction in iron stores happened among all regular female donors (100%) and 48% of regular male blood donors. The frequency of iron deficiency in these two groups was 78% in the former and 28% in the latter , while the frequency of iron deficiency anemia was 55.6% and 16% respectively. The frequency of iron deficiency raised in women who had donated only once ($p<0.05$), while it raised significantly only in male regular blood donors ($p<0.05$).

Conclusions

Increase in the number of donations in the absence of iron supplementation leads to iron deficiency anemia, thus resulting in loss of regular donors because of increased deferral rate. It is therefore recommended that blood donors be informed about iron deficiency and the use of iron supplementation for regular blood donors and women of childbearing age who donate a unit of blood.

Key words: Blood donor, Regular blood donor, Iron deficiency, Iron deficiency anemia

Correspondence: Javadzadeh Shahshahani H., MD, IBTO-Research Center
Tel.: (+ 98351) 8243300; Fax: (+98351) 8247417
E-mail: yazdbto@yazdbto.ir